

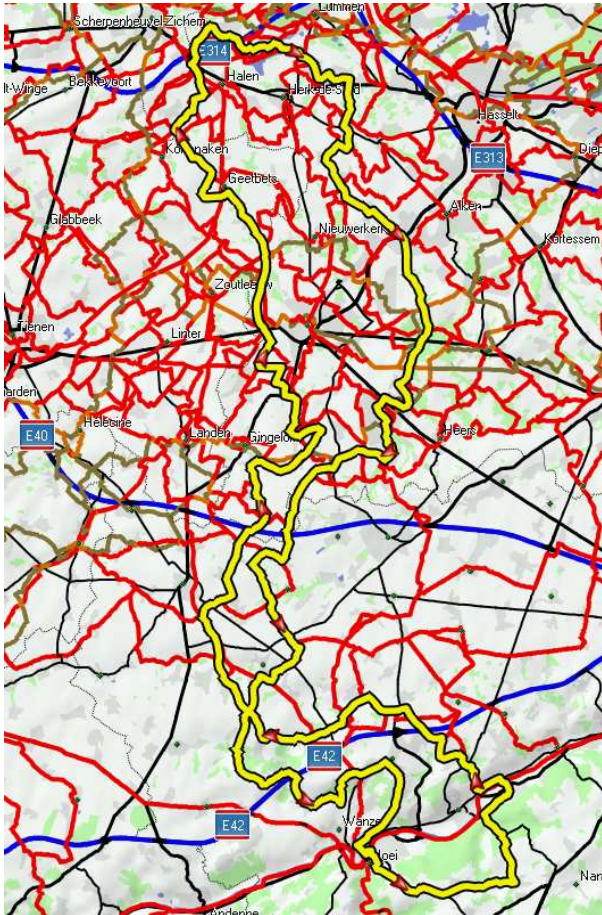
8 van Zelem 206,4 km – 110514

Met: Peter

Gepland een klimtocht over de Veluwe vanuit Ede (100km), maar een uitnodiging van Peter om de 8 van Zelem te gaan kon natuurlijk niet worden weerstaan. Ten eerste om samen weer een tocht te doen en ten tweede het onbekende terrein met uitdagingen als de Muur van Huy erin.

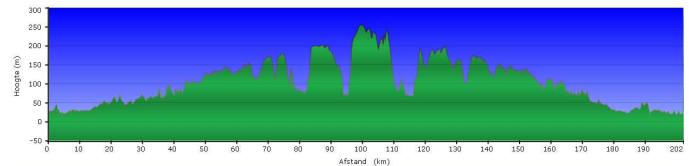
Zo togen we ieder afzonderlijk naar Zelem, waar we tegelijkertijd arriveerden en ons op ons gemak voorbereiden op wat komen ging. Moesten we ons nu warm kleden en moest een regenjack mee? Uiteindelijk besloten om slechts met arm- en beenstukken te gaan rijden (achteraf een prima keus).

Om 7:15 uur na de inschrijving op pad. Aangesloten bij een klein groepje en waar nog wat renners aanhaakten voor de 1^e controlepost reden we in mooi tempo in de zon naar de eerste controlepost.

Hier snel een korte verkwikking en met z'n tweeën door, in de hoop ingehaald te worden door een groepje waar we weer achter konden hangen.

Dit bleek tot kort voor de Muur niet te lukken, maar de wind hadden we toen nog mee. Langzaam werd het minder weer, dreigende wolken voor ons en de gedachte dat de regen ons bij de Muur te pakken zou krijgen was niet ondenkbaar. Het terrein was verder zoals we konden verwachten, veel "vals plat" en plaatsjes van doorkijken in de natuur.

Boven op de Muur van Huy, een echte kuitenbijter was met soms 22% breath-taking. Een logische bevoorrading bracht ons weer bij onze positieven en met de wetenschap meer naar 'down' dan 'up' te moeten togen we weer op weg.

De betonnen platen, wind tegen en minder mooie omgeving deden zich voelen.

Weer hadden we de hoop op een groep achtervolgers om de NW-tegenwind uit onze zeilen te halen. Helaas, ondanks het feit dat we toch behoorlijk wat mensen na ons de Muur op zagen komen, hebben we deze niet meer teruggezien.

De laatste controlepost was bij een brouwerij café. De zon was doorgebroken dus de laatste 35 km konden we zonder beenstukken verder, ook de armstukken zakten later tot de polsen. Helaas, ook nu weer slechts de laatste 7 km bij een grote groep aan kunnen haken zodat we nog even tempo maakten tot het einde (het zat al zwaar in de benen).

Met mooi weer is het goed bijkomen op een terras, met natuurlijk een (donker) biertje, een broodje kaas en later nog een kop koffie. Een prima afsluiting.

